

Вдовенко Наталія, Сахацький Микола, Орлова-Курилова Ольга, Сергієнко Сергій. Управління інфраструктурою інноваційного виробництва в контексті стимулювання партнерських відносин розвитку наукової діяльності в цілях забезпечення економічної безпеки. *Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації*. 2021. Випуск 1-2. С. 60-67.

DOI: <https://doi.org/10.35774/ibo2021.01.060>

УДК 330.341.2:338.242.2
JEL Classification O 10

Вдовенко Наталія

д.е.н., професор, завідувач кафедри глобальної економіки
Національний університет біоресурсів і природокористування України
м. Київ, Україна

E-mail: nata0409@gmail.com

ORCID: 0000-0003-0849-057X

Сахацький Микола

д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту і маркетингу
Одеська державна академія будівництва та архітектури
м. Одеса, Україна

E-mail: np.sakhatskyi@gmail.com

ORCID: 0000-0001-8765-766X

Орлова-Курилова Ольга

д.е.н., доцент, завідувач кафедри менеджменту, права, статистики та економічного аналізу
Луганський національний аграрний університет
м. Старобільськ, Україна

E-mail: orlovakur73@gmail.com

ORCID: 0000-0001-8382-8070

Сергієнко Сергій

асистент кафедри менеджменту підприємств
Національний технічний університет України «Київський політехнічний
інститут імені Ігоря Сікорського»
м. Київ, Україна

E-mail: s.serhienko@hotmail.com

ORCID: 0000-0003-0587-6039

**УПРАВЛІННЯ ІНФРАСТРУКТУРОЮ ІННОВАЦІЙНОГО ВИРОБНИЦТВА
В КОНТЕКСТІ СТИМУЛЮВАННЯ ПАРТНЕРСЬКИХ ВІДНОСИН РОЗВИТКУ
НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЦІЛЯХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ**

Анотація

Вступ. В даний час однією з головних проблем доступу підприємців до інноваційної інфраструктури є відсутність ефективних взаємозв'язків між учасниками інноваційного процесу, а саме: недостатня прозорість інформації, низька мотивація з питань саморозвитку, фінансування та маркетингу інновацій. Вирішення даних питань потребує подальшого дослідження.

Методи. В статті використано історично-логічний метод; метод систематизації, класифікації й теоретичного узагальнення; метод інституціонального аналізу; метод системного аналізу; метод логічного аналізу і синтезу.

Результати. Доведено, що ефективність інноваційних процесів залежить не тільки від активності учасників цього процесу, того, вони взаємодіють між собою. Акцентовано увагу на тому, що учасники такого процесу повинні буди забезпечені формуванням такої інноваційної інфраструктури, яка активізуватиме дослідження, визначатиме їх орієнтацію на потреби ринку та налагоджуватиме комунікацію між учасниками інноваційного процесу. Підтримка та фінансування інноваційної діяльності створили б умови для розробки низки конкурентних нововведень необхідних для національної економіки. При оновленні інноваційної інфраструктури підприємства, слід враховувати, що проблеми, з якими стикаються підприємці та новатори, не тільки економічні, але й соціальні, політичні та інституціональні.

Перспективи. Доведено, що основним завданням інноваційної інфраструктури повинне бути: розвиток та підтримка малого та середнього підприємництва, орієнтованого на створення інновацій; вдосконалення законодавчої бази підтримки інноваційного підприємництва відповідно європейських стандартів; подальше спрощення процедури реєстрації та ліквідації підприємств; удосконалення системи бухгалтерського обліку та статистичної звітності, оподаткування, ліцензування та сертифікації; виховання підприємницького духу у молодого покоління, в тому числі шляхом включення курсів «підприємництва» у спеціальні шкільні програми; розробка лізингової системи технологічного обладнання для організації виробництв незначних за обсягами промисловий; створення регіональних центрів з підготовки, перепідготовки та перенавчання фахівців (менеджерів, бухгалтерів, юристів); спрощення процесу лізингу з подальшим викупом або вигідними умовами оренди технологічного обладнання або транспортних засобів.

Ключові слова: управління інфраструктурою, інноваційне виробництво, стимулювання партнерських відносин, розвиток наукової діяльності, забезпечення економічної безпеки.

Вступ.

В даний час однією з головних проблем доступу підприємців до інноваційної інфраструктури є відсутність ефективних взаємозв'язків між учасниками інноваційного процесу, а саме: недостатня прозорість інформації, низька мотивація з питань саморозвитку, фінансування та маркетингу інновацій. Враховуючи той факт, що ефективність інноваційних процесів залежить не тільки від активності учасників цього процесу, того, вони взаємодіють між собою. Ми вважаємо, що учасники такого процесу повинні буди забезпечені формуванням такої інноваційної інфраструктури, яка активізуватиме дослідження, визначатиме їх орієнтацію на потреби ринку та налагоджуватиме комунікацію між учасниками інноваційного процесу. Підтримка та фінансування інноваційної діяльності створили б умови для розробки низки конкурентних нововведень необхідних для національної економіки. Вищезазначене обумовлює актуальність даного дослідження.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Критична важливість наявності елементів інноваційної інфраструктури в національній економіці, обумовлюють необхідність проведення подальших досліджень та практичних розробок з обраної проблематики. Питання створення та оновлення елементів інноваційної інфраструктури, завжди знаходили своє місце у наукових працях вчених. У будь який період розвитку суспільства та різних типів економічної системи дослідники опікувалися питаннями ефективної підтримки інноваційної інфраструктури, яка є важливим чинником забезпечення інноваційної діяльності. У чисельних працях вчених доводилася необхідність створення потужної мережі інноваційної інфраструктури з метою стимулювання конкурентоспроможності інноваційної діяльності [1-10].

Однак, розвиток національної економіки, зміна парадигми комунікацій стейкхолдерів інноваційної діяльності, становлення принципово нових підприємницьких зв'язків, світова глобалізація ринку інновацій та трудова міграція вимагають постійного удосконалення та оновлення наукових підходів до ефективної підтримки інноваційної інфраструктури за сучасних умов [1, 8, 10]. Існує необхідність трансформації наукових поглядів, внутрішніх менеджерських здібностей кожного суб'єкту, що представляють інфраструктуру. Зазначене підвищить адаптивність інституціонального середовища та буде сприяти розвитку інноваційної діяльності на будь-якому етапі виробництва [3-6, 9]. За таких умов ентропія поточного стану національної економіки

накопичує та підсилює ентропію попередніх етапів її розвитку, що особливо проявляється в ретрансляційних діях ентропій попередніх станів на наступні [2, 7] та призводить до запуску закону синергії для усіх стейкхолдерів інноваційної діяльності.

Мета.

Мета статті – дослідити управління інфраструктурою інноваційного виробництва в контексті стимулювання партнерських відносин розвитку наукової діяльності в цілях забезпечення економічної безпеки.

Методологія дослідження.

У процесі дослідження використані такі спеціальні методи наукового пізнання: історично-логічний метод (при дослідженні еволюції змін управління інфраструктурою інноваційного виробництва); метод систематизації, класифікації й теоретичного узагальнення (використання потенціалу партнерських відносин розвитку наукової діяльності); метод інституціонального аналізу (при дослідженні сучасних управлінських та інформаційно-безпекових підходів формування інноваційної інфраструктури); метод системного аналізу (при дослідженні чинників впливу зовнішнього середовища на інноваційну інфраструктуру); метод логічного аналізу і синтезу (при побудові процедури формування багатосегментного комплексу об'єктів інноваційної діяльності).

Результати.

Елементи інноваційної інфраструктури представляють собою багатосегментний комплекс об'єктів інноваційної діяльності, які взаємодіючи з зовнішнім середовищем генерують та розповсюджують в системі національної економіки нові ідеї, знання та нововведення та сприяють їх комерціалізації. Такі елементи постають як проміжний ланцюг між інноваційними підприємствами та державою, ринковим оточенням та системою національної економіки у цілому. Об'єктами інноваційної інфраструктури можуть бути підприємства різних типів власності або масштабів виробничої діяльності, спілки, прибуткові чи неприбуткові організації, послуги яких, у переважності, спрямовані на підтримку, розвиток та реалізацію у підприємницькій діяльності інноваційного проекту, окремого заходу або оновленого технологічного процесу. Такі установи надаючи послуги стейкхолдерам інноваційної діяльності задають інноваційний тренд розвитку усій національній економіці.

Отже, інфраструктура постає як система складових елементів сприяння економічного розвитку підприємництва, виконує функцію стимулювання партнерських відносин, які сприяють розвитку наукової діяльності та інновацій.

Інформаційна інфраструктура – забезпечує доступ до інформації. У цьому контексті існує досить розгалужена мережа організацій, включаючи систему національних інформаційних центрів, науково-технічні організації, що підтримують малий та середній бізнес, регіональна інформаційна мережа. Цей сегмент включає: інформаційні центри, органи статистичного та аналітику обліку, бази даних як міжнародних, так і національних компаній та підприємств.

Фінансова інфраструктура включає структури, що забезпечують доступ інноваційних підприємств до фінансових ресурсів. В даний час існує досить багато джерел фінансової інфраструктури: державний бюджет, позабюджетні фонди та власні ресурси. Водночас статистичні дослідження відображають, що основним джерелом фінансування розвитку інноваційних підприємств є власні кошти. Джерела фінансування інноваційної діяльності також можна розділити на дві групи:

- власні джерела, до яких належать: самофінансування за рахунок використання доходів підприємства;
- залучення капіталу шляхом здійснення продажу акцій, облігацій та інших видів цінних паперів;

- депозитні вкладення, фінансовий лізинг;
- повернення відсотків за кредитами.

Зовнішні джерела головним чином формуються за рахунок залучення та використання державних фінансових коштів, фінансово-кредитних організацій, кредитних запозичень інших фізичних чи юридичних осіб.

Потреба використання фінансових ресурсів залежить від фази розвитку життєвого циклу підприємства. Якщо інноваційні підприємства знаходяться на етапі свого становлення, то внутрішні джерел, зазвичай не вистачає для виживання в конкурентному середовищі. У різні фази діяльності та розвитку компанії стикаються з різними потребами у фінансуванні, які можна покрити з різноманітних джерел. У цьому сенсі, оскільки перші три стадії інноваційного розвитку підприємства зазвичай передбачають діяльність без отримання прибутку можна здійснити попереднє фінансування (за рахунок власних джерел засновників) та стартове фінансування (посівний капітал з залученням коштів інвесторів). Четвертий, п'ятий і шостий етапи життєвого циклу, коли відбувається розвиток бізнесу, потреба в капіталі стає більшою, що обумовлено необхідністю функціонування виробничих та розподільчих потужностей, а також фінансування майбутньої діяльності.

Зовнішні джерела фінансування є найбільш вигідними. У цьому випадку цьому сприяють індивідуальні інвестори – «бізнес-ангели» або зацікавлені сторони, які також стають інвестиційними фондами з венчурним капіталом.

«Бізнес-ангели» - це елементи інфраструктури представлені на місцевому або міжнародному ринку, які надають фінансову підтримку в обмін на власну частку у бізнесі та надають початкове фінансування або здійснюють фінансування ризику. «Ангели» - це стейкхолдери, які володіють фінансовими навичками та мотивацією, користуються фінансовими стратегіями у прийнятті рішень щодо інвестицій з високим ризиком та здійснюють хеджування своїх вкладення. Зазвичай це невеликі компанії з невеликим штатом працівників, які оцінюють бізнес-плани та ризики підприємств. Вони відіграють особливу роль у процесі розробки та впровадження інновацій підприємствами, що працюють у галузях, де максимально високий попит на новачі. Венчурні інвестиції - основна форма фінансування технологічних інновацій, що забезпечує комерціалізацію результатів досліджень та впровадження інновацій з високим ступенем ризику. Венчурні компанії отримують фінансування за рахунок коштів великих фінансових установ та підприємців, які згодом вкладають їх у ризиковані підприємства, орієнтуючи діяльність останніх на швидке економічне зростання. Ці методи фінансування ефективно застосовуються у випадку політичної та економічної стабільності.

Кадрова інфраструктура стає все більше потрібною, через необхідність залучення трудових ресурсів, що беруть участь у дослідженнях та розробках. Стає актуальною проблема нестачі спеціалізованого технічного персоналу та кваліфікованих робітників. Останнім часом спостерігається старіння робочої сили, що чинить перешкоди у залученні нових працівників на інноваційні підприємства. З розвитком системи підготовки персоналу необхідно забезпечити збалансоване навчання з усіх сфер виробничої діяльності та інноваційного процесу. В даний час більшість підприємств (великих та малих) не мають спеціалістів, які можуть кваліфіковано просувати нові товари на ринок. Цю проблему можна вирішити, створивши стратегічний план формування людського ресурсу як на рівні підприємств, так в межах національної стратегії в галузі освіти та підготовки висококваліфікованих спеціалістів для всіх видів та сфер інноваційної діяльності. Сьогодні не вистачає поглиблених практичних досліджень, усі навчальні заклади забезпечують лише навчання на рівні отримання теоретичного знання. Як результат, дуже мала кількість студентів-випускників, які працевлаштовані відповідно до отриманої спеціальності. Існує низька мотивація педагогічних працівників, внаслідок невисокого рівня оплати праці. Більшість вчителів теоретики і не мають практичного досвіду за спеціальністю, за кою вони готують студентів. Значна частина навчального матеріалу запозичена в інших державах і не відображає стану

розвитку вітчизняної економіки. Тому, випускники ще кілька років змушені навчатися практичній роботі методом спроб і помилок, оскільки не всі теоретичні аспекти мають практичну придатність.

Техніко-матеріальна інфраструктура, призначена для створення умов для доступу інноваційних підприємства до виробничих ресурсів. Вона включає технологічні парки, інноваційні інкубатори, кластери, центри передачі технологій тощо. У сучасних умовах розвитку ринкових економічних відносин підприємства досить часто диверсифікують свою діяльність, щоб стати більш конкурентоспроможними. З огляду на відсутність ресурсів для розвитку підприємництва, високий рівень оподаткування, недостатність обігових коштів, зниження попиту з боку держави до продукції інноваційних підприємств через відсутність впевненості в її якості, існує необхідність у створенні мережі бізнес-інкубаторів, ефективність яких демонстрував досвід розвинутих країн.

Бізнес-інкубатор – це компанія, створена місцевими державними органами або корпораціями, з метою надання допомоги інноваційному підприємництву шляхом створення сприятливих умов для їх розвитку та комерціалізації продуктів. Інкубатор може існувати як самостійний економічний суб'єкт або як частина «технопарку». Технологічні парки часто створюються як самостійні структури на базі університетів, тим самим сприяючи комерціалізації винаходів, результатів наукових досліджень і, водночас, збільшуючи доходи викладачів та студентів. Структура кожного технологічного парку визначається його спеціалізацією. У структурі парку включені: дослідницькі підрозділи; обліковий центр; експериментальне виробництво; компанії, що спеціалізуються на виробництві високотехнологічних продуктів; юридична та комерційна служба, навчальний центр, технічні майданчики. Ядро парку – це інноваційний бізнес-інкубатор, де дослідник після детальної експертизи свого винаходу, отримує можливість оренди (з пільгами) майданчиків або обладнання, або користується консультаціями, фінансовою, інформаційною та організаційною підтримкою.

Визначальним фактором економічного зростання на ринку, відкритому для сильної конкуренції полягає у підвищенні економічної конкурентоспроможності за допомогою підприємництва.

Консалтингова інфраструктура – це низка організацій, які надають консультаційні послуги інноваційному підприємництву. Створення інноваційних підприємств «непрофесійними» менеджерами призводить до того, що рівень виживання цих підприємств дуже низький. Забезпечення доступу до професійних консультацій (інвестиційних, логістичних, маркетингових, а також юридичних) є засобом підвищення ефективності використання коштів, виділених на розробку інноваційних проектів. Важливе значення в консалтинговій інфраструктурі мають центри передачі знань, що зазвичай створюються у великих університетах або академіях, оскільки вони мають найліпшу основу для розробки нових технологій. Створенням таких центрів з висококваліфікованим персоналом у різних регіонах може стати головним стимулом їх інноваційного розвитку.

Важливе місце займає маркетингова інфраструктура. Ефективний маркетинг – один з основних чинників інноваційного розвитку сучасного підприємства. В даний час компанії наймають фахівців з маркетингу із спеціальними знаннями у галузі дослідження ринку та просування продукції. Інноваційні продукти вимагають більш уважного ставлення, оскільки вони абсолютно нові для ринку, що вимагає ретельного вивчення ринкової кон'юнктури, щоб задовольнити вимоги споживача. Необхідно використовувати різноманітні маркетингові методи просування на ринок продукції, які існують в даний час: ярмарки, реклама, виставкова діяльність, професійні асоціації підприємств та інше. З огляду на розгалужену систему інноваційної інфраструктури, ми вважаємо, що її елементи не можуть функціонувати ізольовано. Успішний розвиток інноваційного підприємництва можливий лише за умови активної взаємодії між цими підсистемами, які перебувають у взаємозалежності та покликані забезпечити розвиток та використання інноваційного потенціалу держави.

Інноваційна інфраструктура потребує міцної законодавчої бази, яка створила б нормативно-правове підґрунтя для підприємницької діяльності, що забезпечує підприємницьку свободу та надає

можливість альтернативного використання ресурсів, що пропонувані ринком з урахуванням технічного та економічного потенціалу. Існування та ефективне функціонування елементів інноваційної інфраструктури залежить, значною мірою від рівня розвитку інноваційного потенціалу підприємства, регіону чи країни.

Висновки і перспективи.

Основним завданням інноваційної інфраструктури повинне бути:

- розвиток та підтримка малого та середнього підприємництва, орієнтованого на створення інновацій;
- вдосконалення законодавчої бази підтримки інноваційного підприємництва відповідно європейських стандартів;
- подальше спрощення процедури реєстрації та ліквідації підприємств;
- удосконалення системи бухгалтерського обліку та статистичної звітності, оподаткування, ліцензування та сертифікації;
- виховання підприємницького духу у молодого покоління, в тому числі шляхом включення курсів «підприємництва» у спеціальні шкільні програми;
- розробка лізингової системи технологічного обладнання для організації виробництв незначних за обсягами промисловий;
- створення регіональних центрів з підготовки, перепідготовки та перенавчання фахівців (менеджерів, бухгалтерів, юристів);
- спрощення процесу лізингу з подальшим викупом або вигідними умовами оренди технологічного обладнання або транспортних засобів.

При оновленні інноваційної інфраструктури підприємництва, слід враховувати, що проблеми, з якими стикаються підприємці та новатори, не тільки економічні, але й соціальні, політичні та інституціональні. Слід зазначити, що діяльність інноваційних підприємств недостатньо підтримуються чинною законодавчою та нормативною базою. Законодавча база не передбачає фіскальні інструменти для стимулювання інновацій.

Список використаних джерел

1. Воронько-Невідніча Т. В., Лещин Д. І., Василенко М. В. Управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах нестабільного ринкового середовища. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. № 15. С. 23-27.
2. Гнатенко І. А. Визначення інновацій як інструментарію національного підприємництва. *Науковий вісник Одеського національного університету імені І. І. Мечникова. Серія «Економіка»*. 2018. Т. 23. Вип. 5 (70). С. 38-42.
3. Гнатенко І. Вплив національного інноваційного підприємництва на сталий розвиток ринку праці. *Вісник Херсонського державного університету*. 2018. № 32. С. 69–72.
4. Гнатенко І. А. Методологічні основи інституціонального аналізу національної системи інноваційного підприємництва. *Науковий журнал «Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії»*. 2018. № 6 (18). С. 70-74.
5. Brockova K., Rossokha V., Chaban V., Zos-Kior M., Hnatenko I., Rubezhanska V. Economic mechanism of optimizing the innovation investment program of the development of agro-industrial production. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*. 2021. Vol. 43. No. 1. P. 129-135.
6. Hutorov A. O., Hutorova O O., Lupenko Yu. O., Yermolenko O. A., Voronko-Nevidnycha T. V. Modeling of the Cycle of Reproduction Process in the Agrarian Sector of Economy (Ukraine). *Revista Espacios*. 2019. Vol. 40. No. 7. P. 19.
7. Zos-Kior M. The impact of migration processes on the management of socio-economic development and self-organization of the individual. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія «Економічні науки»*. 2020. Випуск 1. С. 4-9.

8. Zos-Kior M. V., Ilin V. Y., Kyryliuk I. M., Solod O. V. Digitalization in Realization of Ecological and Economic Principles of Managing Sustainable Development of Agrarian Enterprises. *Механізм регулювання економіки*. 2020, № 2. С. 29-37.

9. Zos-Kior M., Ilin V., Lesyuk V., Kozlenko I. Potential management of agro-food enterprises: analysis of megatrends. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія «Економічні науки»*. 2020. Випуск 4. С. 35-43.

10. Zos-Kior M., Hnatenko I., Isai O., Shtuler I., Samborskiy O., Rubezhanska V. Management of Efficiency of the Energy and Resource Saving Innovative Projects at the Processing Enterprises. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*. 2020. Vol.42. No.4. P. 504-515.

Статтю отримано: 06.04.2021 / Рецензування 19.05.2021 / Прийнято до друку: 01.06.2021

Nataliia Vdovenko

Dr. Sc. (in Economics), Professor,
Head of the Department of Global Economics
National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine
Kyiv, Ukraine

E-mail: nata0409@gmail.com

ORCID: 0000-0003-0849-057X

Mykola Sakhatskyi

Dr. Sc. (in Economics), Professor,
Professor the Department of Management and Marketing
Odessa State Academy of Civil Engineering and Architecture
Odessa, Ukraine

E-mail: np.sakhatskyi@gmail.com

ORCID: 0000-0001-8765-766X

Olga Orlova-Kurilova

Dr. Sc. (in Economics), Associate Professor,
Head of the Management, Law, Statistics and Economical Analysis Department
Luhansk National Agrarian University
Starobilsk, Ukraine

E-mail: orlovakur73@gmail.com

ORCID: 0000-0001-8382-8070

Serhii Serhienko

Assistant of the Department of Management
National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"
Kyiv, Ukraine

E-mail: s.serhienko@hotmail.com

ORCID: 0000-0003-0587-6039

**MANAGEMENT OF INFRASTRUCTURE OF INNOVATIVE PRODUCTION IN THE
CONTEXT OF STIMULATION OF PARTNERSHIP RELATIONS OF DEVELOPMENT
OF SCIENTIFIC ACTIVITY FOR THE PURPOSE OF MAINTENANCE OF ECONOMIC
SAFETY**

Abstract

Introduction. Currently, one of the main problems of entrepreneurs' access to innovation infrastructure is the lack of effective relationships between participants in the innovation process, namely: lack of transparency of information, low motivation for self-development, financing and marketing of innovations. Addressing these issues requires further research.

Methods. The historical and logical method is used in the article; the method of systematization, classification and theoretical generalization; the method of institutional analysis; the method of system analysis; the method of logical analysis and synthesis.

Results. It is proved that the effectiveness of innovation processes depends not only on the activity of participants in this process, that they interact with each other. Emphasis is placed on the fact that participants in such a process should be provided with the formation of such an innovation infrastructure that will intensify research, determine their orientation to market needs and establish communication between participants in the innovation process. Supporting and financing innovation would create the conditions for the development of a number of competitive innovations necessary for the national economy. When upgrading the innovative infrastructure of entrepreneurship, it should be borne in mind that the problems faced by entrepreneurs and innovators are not only economic but also social, political and institutional.

Discussion. It is proved that the main task of innovation infrastructure should be: development and support of small and medium enterprises, focused on creating innovation, improving the legal framework to support innovative entrepreneurship in accordance with European standards; further simplification of the procedure of registration and liquidation of enterprises, improvement of the system of accounting and statistical reporting, taxation, licensing and certification; educating the entrepreneurial spirit in the younger generation, including by including "entrepreneurship" courses in special school programs; development of leasing system of technological equipment for the organization of production of small industrial volumes, creation of regional centers for training, retraining and retraining of specialists (managers, accountants, lawyers), simplification of the leasing process with subsequent purchase or favourable lease of technological equipment or vehicles.

Keywords: infrastructure management, innovative production, promotion of partnerships, development of scientific activity, ensuring economic security.

References

1. Voronko-Nevidnycha, T.V., Leshchyn, D.I. & Vasylenko, M.V. (2018). Upravlinnyia konkurentospromozhnisty pidpryyemstva v umovakh nestabilnoho rynkovoho seredovyshcha [Management of enterprise competitiveness in an unstable market environment]. *Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky [Global and national economic problems]*, 15, 23-27. [in Ukrainian].
2. Hnatenko, I. (2018). Vyznachennya innovatsiy yak instrumentariyu natsional'noho pidpryyemnytstva [Definition of innovations as tools of national entrepreneurship]. *Naukovyy visnyk Odes'koho natsional'noho universytetu imeni I. I. Mechnikova. Seriya «Ekonomika» [Scientific Bulletin of Odessa National University named after I.I. Mechnikov. Economics Series]*, 23, 5 (70), 38-42. [in Ukrainian].
3. Hnatenko, I. (2018). Vplyv natsional'noho innovatsiynoho pidpryyemnytstva na stalyy rozvytok rynku pratsi [The Impact of National Innovative Entrepreneurship on Sustainable Development of the Labor Market]. *Visnyk Khersonskoho derzhavnogo universytetu-Bulletin of the Kherson State University [Bulletin of Kherson State University]*, 32, 69-72.
4. Hnatenko, I. (2018). Metodolohichni osnovy instytutsional'noho analizu natsional'noyi systemy innovatsiynoho pidpryyemnytstva [Methodological bases of institutional analysis of the national system of innovative entrepreneurship]. *Ekonomichnyy visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademiji-Economic Bulletin of Zaporizhzhya State Engineering Academy [Scientific journal "Economic Bulletin of the Zaporozhye State Engineering Academy"]*, 6(18), 70-74. [in Ukrainian].
5. Brockova, K., Rossokha, V., Chaban, V., Zos-Kior, M., Hnatenko, I. & Rubezhanska, V. (2021). Economic mechanism of optimizing the innovation investment program of the development of agro-industrial production. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 43.1, 129-135.
6. Hutorov, A. O., Hutorova, O. O., Lupenko, Yu. O., Yermolenko, O. A. & Voronko-Nevidnycha, T. V. (2019). Modeling of the Cycle of Reproduction Process in the Agrarian Sector of Economy (Ukraine). *Revista Espacios*, 40.7, 19.
7. Zos-Kior, M. (2020). The impact of migration processes on the management of socio-economic development and self-organization of the individual. *Visnyk Cherkas'koho natsional'noho universytetu imeni Bohdana Khmel'nyts'koho. Seriya «Ekonomichni nauky»*, 1, 4-9.
8. Zos-Kior, M. V., Ilin, V. Y., Kyrlyuk, I. M. & Solod, O. V. (2020). Digitalization in Realization of Ecological and Economic Principles of Managing Sustainable Development of Agrarian Enterprises. *Mekhanizm rehulyuvannya ekonomiky*, 2, 29-37.
9. Zos-Kior, M., Ilin, V., Lesyuk, V. & Kozlenko, I. (2020). Potential management of agro-food enterprises: analysis of meqatrends. *Visnyk Cherkas'koho natsional'noho universytetu imeni Bohdana Khmel'nyts'koho. Seriya «Ekonomichni nauky»*, 4, 35-43.
10. Zos-Kior, M., Hnatenko, I., Isai, O., Shtuler, I., Samborskyi, O. & Rubezhanska, V. (2020). Management of Efficiency of the Energy and Resource Saving Innovative Projects at the Processing Enterprises. *Management Theory and Studies for Rural Business and Infrastructure Development*, 42.4, 504-515.

Received: 04.06.2021 / Review 05.19.2021 / Accepted 06.01.2021